

at den ordning om begrænsning af vidnepligten, der følger af lovforslaget, bygger på det princip, at ingen skal have pligt til at inkriminere sig selv. Ordningen svarer til, hvad der gælder ved afhøringerne for en undersøgelsesret.

Det er således i forarbejderne til retsplejelovens § 21 A anført, at en tjenestemand ikke har pligt til at udtale sig under strafansvar, hvis der er mulighed for, at der efter afslutningen af undersøgelsen vil blive indledt tjenstligt forhør eller almindelig strafferetlig forfølgning af den pågældende.

I overensstemmelse hermed har undersøgelsesretterne fulgt den praksis, at personer, som kunne risikere et disciplinært eller strafferetligt ansvar, er blevet afhørt med tilkendegivelse om, at de ikke har pligt til at udtale sig, og at forklaringen blev afgivet uden sædvanligt vidneansvar.

Jeg ser ingen grund til, at vi i det her tilfælde skal fravige, hvad man har gjort tidligere, og det er jo i øvrigt også sådan, at det er retten, der skal tage stilling til, om de personer, der skal afhøres, har vidnepligt. Hidtil har offentligt ansatte været parate til at medvirke til en undersøgelses gennemførelse, selv om de pågældende ikke var undergivet vidnepligt. Sådan har det fungeret hidtil.

Som sagt bygger dette lovforslag på ombudsmandens udtalelse af 29. januar, og jeg vil sige, regeringen har fundet, at det er vigtigt, at en sag som Nørrebro-sagen – så uhyggelig, som den var for politiet og for de andre mennesker, der deltog i den – ikke afsluttes på det foreliggende grundlag, dvs. med en undersøgelse, som Folketingets Ombudsmand har rettet alvorlig kritik imod.

Og da Folketingets Ombudsmand er vores alle sammens ombudsmand herinde, håber jeg også, at vi kan være enige om, at det på den baggrund er rigtigt at foretage en ny undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg takker for ministerens besvarelse af de spørgsmål, der har været stillet.

Jeg stiller herefter følgende spørgsmål:

Da jeg har forstået, at også Politiets Efterretningstjenestes materiale skal være tilgængeligt for undersøgelsen, vil jeg for det første gerne have at vide, om de informationer, Politiets Efterretningstjeneste måtte være i besiddelse af, også kommer til at fremgå af beretningen, der til sin tid skal aflægges.

For det andet: Vil Politiets Efterretningstjenestes kilder eventuelt også kunne blive røbet i det materiale? Det var det næste spørgsmål: Altså vil også efterretningstjenestens kilder eventuelt kunne blive røbet?

For det tredje: I det omfang, det måtte besvares benægtende, vil jeg gerne have at vide, hvorledes man har forestillet sig at hemmeligholde disse kilder.

Det var vedrørende PET-materialet.

Det næste, jeg vil spørge om, er – for at være helt sikker og også for at befolkningen kan være helt sikker – om det er rigtigt forstået, at jeg i bemærkningerne mener at kunne læse, at Københavns afgæde politidirektør, Københavns afgæde chefpolitiinspektør, den nuværende højesteretsdommer Asbjørn Jensen og Justitsministeriets øverste embedsmænd: departementschef, chefen for Lovkontoret osv., vil kunne blive indkaldt i retten.

Vedrørende samtlige de her nævnte personer vil jeg også gerne have at vide: Vil de interne notater, man i Justitsministeriet, hos PET, hos den tidligere politidirektør og chefpolitiinspektør måtte have gjort sig om, hvad der skete den nat, også blive genstand for kommissionens undersøgelse? Og vil dette også blive offentliggjort?

Til sidst vil jeg gerne have at vide, hvorledes ministeren har tænkt sig i fremtiden at håndtere lignende situationer, hvor nogen måtte ønske at foranstalte kommissionsundersøgelser. Har man også dér tænkt sig, at internt materiale fra ministerier og lign. skal være tilgængeligt for undersøgelserne?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er vedrørende spørgsmålet om vidnepligten. Det, der er lidt underligt, er jo, at der i bemærkningerne til § 5 er indsat et afsnit, hvor det hedder:

»Det forudsættes, at personer, som kan risikere et disciplinært eller strafferetligt ansvar, afhøres med tilkendegivelse om, at de ikke har pligt til at udtale sig, og at forklaring afgives uden sædvanligt strafansvar.«

Det, der er underligt ved det indsatte, er, at når ministeren så skal forklare det, henviser han til retsplejeloven. Men der er jo ingen grund til at skrive retsplejeloven af i bemærkningerne, hvis det bare var det, det handlede om.

Det, som man kan frygte med det her, er jo, især når man inddrager disciplinære sanktioner